

НАША ПОЉОПРИВРЕДА

ГОДИНА III

ТИТОГРАД, 1957

БРОЈ 4

Закључци Четвртог пленума ЦК СК Црне Горе о даљем развоју пољопривреде и задругарства

На четвртом пленуму ЦК савеза комуниста Црне Горе, одржаном 5 јуна 1957 године у Будви, разматран је проблем унапређења пољопривреде у наредном периоду привредног развоја НРЦГ. После свестране дискусије о питању програма и мјера за подизање пољопривредне производње, Пленум доноси следеће

Закључке

О ДАЉЕМ ПЕРСПЕКТИВНОМ РАЗВОЈУ ПОЉОПРИВРЕДЕ И ЗАДРУГАРСТВА

Даташњи степен пољопривредног развоја Југославије омогућава бржи привредни развој и НР Црне Горе. Ови општеекономски услови, као и повољне природне могућности, условљавају бржи развој појединих грана пољопривреде: стоочарства, воћарства, виноградарства, као и неких ратарских култура — дувана, памука и поврха.

Основна оријентација на унапређењу пољопривредне производње треба да буде подизање продуктивности рада у свим гранама пољопривредне производње (већи приноси по јединици површине и по глави стоке), и кроз то развијање социјалистичких односа на селу.

У наредном периоду потребно је ићи на промјену структуре ратарске производње. У том циљу потребно је проширивати ораничне

површине на рачун ливада, а ливаде на рачун пашњака, уз истовремено оријентисање на гајење најреентабилнијих ратарских култура. Измјену у структури сјетвених површина треба вршити тако да се постепено на рачун житарица повећа гајење индустријског биља — дувана и памука, повртног биља — првенствено кромпир и крмног биља, нарочито луцерке. У области воћарства и виноградарства оријентисати се на подизање плантажних воћњака и винограда.

У воћарству потискивати слабе сорте узгојем квалитетних сорти, а у виноградарству форсирати производњу стоних сорти и постепено потискивати хибридне винограде. У том циљу обезбиједити потребну количину квалитетног садног материјала.

Сточарство има посебно мјесто у даљој политици унапређења пољопривреде.

За унапређење сточарства, а у циљу побољшања квалитета и повећања броја стоке, неопходно је борити се за повећање крмне базе, мелиорацију ливада и пашњака, спровођење селекције стоке, одгој подмлатка и примјену зоотехничких и ветеринарских мјера.

Посебну пажњу поклонити говедарству, а првенствено побољшању квалитета путем оплеменавања, производње и набавке квалитетних приплодњака. У овчарству присутити спровођењу масовније мелиорације.

У даљем периоду поклонити много већу пажњу развоју пчеларства.

У рибарству побољшати риболовну технику, средити и опремити тржиште рибе и побољшати његову организацију.

Ради спровођења наведене политике у пољопривреди, посебну пажњу треба поклонити развоју социјалистичких односа на селу кроз унапређење земљорадничког задругарства, пољопривредних добара и економија, и пољопривредних установа.

Земљорадничке задруге су још увијек економски неразвијене, због чега досад нијесу имале већи утицај на процес унапређења пољопривредне производње. Још и данас је њихова претежна дјелатност трговина. У даљем раду оне треба да се што више окрену ка пољопривредној производњи и кроз најразличитије форме кооперације са индивидуалним произвођачима да дјелују у свим правцима на подизање пољопривредне производње. Исто тако, земљорадничке задруге треба постепено да се ослободе свих оних погона и дјелатности које немају непосредне везе са пољопривредном производњом. Из тих разлога нужно је пружити задругама највећу помоћ да се што брже економски ојачају и то кроз повећање земљишног и сточног фонда, развијање задругичких економија, набавку механизације и репродукционог материјала. Настојати да се задруге ор-

ганизационо поставе тако да буду што ближе пољопривредним произвођачима. Зато се треба борити за повећање броја задруга и броја чланова у њима.

Важну улогу у унапређењу пољопривреде треба да одиграју пољопривредна добра и економије које је нужно што прије оспособити да постану узорна социјалистичка газдинства.

У реализацији наведене политике унапређења пољопривредне производње нарочито треба истаћи сљедеће задатке:

1. довршити рејонизацију по свим гранама пољопривредне производње у Републици, што је првенствено задатак научно-истраживачких установа;

2. на основу природних услова и могућности и извршене рејонизације, приступити изради перспективних и техничких планова за сваку општину, задругу, пољопривредно добро и економију.

Спровођење наведене политике и задатака захтијева:

1. већа инвестициона улагања у пољопривреду;

2. обезбјеђење потребног броја стручних кадрова за рад у пољопривреди и задругарству;

3. пуно ангажовање пољопривредних установа на оним задацима који непосредно утичу на повећање пољопривредне производње и

4. свестрано ангажовање свих друштвених и политичких фактора на унапређењу пољопривредне производње.

Политику инвестиција усмјерити на она подручја и оне гране производње, од којих се очекује највећи и најбржи ефекат. Оријентација у инвестицијама у првом реду треба да буде таква да земљорадничке задруге, пољопривредна добра и економије кроз повећану производњу и акумулацију дођу до својих средстава. Уз то, користити и опште-друштвена средства.

У погледу мелиорација, поред довршења већ започетих мелиорационих објеката, тежиште рада треба да буду ситне мелиорације.

Упоредо са борбом за унапређење пољопривредне производње, треба рјешавати и питање промета, прераде и тржишта пољопривредних производа. Зато, нарочито развијеније комуне, индустриска и туристичка мјеста, задруге, задружни пословни савези треба да одвајају дио средстава и да се боре за добијање опште - друштвених средстава у ту сврху. Код инвестирања у пољопривреду одвајати потребна средства за уздизање стручних кадрова и подизање културног нивоа непосредних произвођача.

Организовати курсеве за стручно уздизање пољопривредних произвођача.

У даљем раду стручне кадрове стимулирати према постигнутим резултатима и учинку рада.

Пољопривредне установе треба да буду важан чинилац у спровођењу свих мјера усретсрећених на унапређење пољопривредне производње. Научно - истраживачке установе, првенствено заводе, оријентисати на производњу основног изворног материјала (сјемена, садница, квалитетне приплодне стоке) у свим гранама пољоприв-

редне производње и да помогну непосредној производњи за његово што правилније коришћење. У научној раду дати приоритет оним задацима који су од највећег интереса за широку праксу.

Остваривање свих наведених задатака у циљу подизања пољопривредне производње и развитка социјалистичких односа на селу захтијева мобилизацију свих друштвених фактора и политичких организација, у првом реду Савеза комуниста и Социјалистичког савеза.

Посебно треба истаћи хитност доношења низа законских прописа. Ту као најважнији долазе закон о пашњацима, искоришћавање земљишта и вода, одбрана од бујица и ерозије, унапређење појединих пољопривредних грана и друго.

Свестрана активност на подизању пољопривредне производње и социјалистичких друштвених односа на селу је од пресудне важности, како за даљи темпо успона привреде и подизања животног стандарда, тако и за развитак система друштвеног самоуправљања.